

امام هشتم (ع) کتیبه شیخ بهایی را نپذیرفت

در بین شیعیان همواره چهره‌های شاخص علمی و مذهبی فراوانی وجود دارد که همگی از شاگردان و مریدان مکتب اهل بیت (ع) هستند و مورد عنایت آن بزرگواران قرار دارند.

در بین شیعیان همواره چهره‌های شاخص علمی و مذهبی فراوانی وجود دارد که همگی از شاگردان و مریدان مکتب اهل بیت (ع) هستند و مورد عنایت آن بزرگواران قرار دارند.

عالم بزرگ، شیخ بهایی (قدس سره) که مزارش در صحن آزادی آستان مقدس و ملکوتی حضرت علی بن موسی الرضا (ع) قرار دارد، یکی از شخصیت‌های برجسته تاریخ اسلام است. ایشان به جز آن که در علوم دینی به درجه اجتهاد رسیده و مرجع تقلید زمان خود بوده‌اند، در بسیاری از علوم دیگر از جمله طراحی و معماری ساختمان نیز مهارت داشته‌اند، چنان که حرم مطهر امام رضا (ع) را ایشان طراحی کرده‌اند و خود در ساخت آن نظارت کامل داشته‌اند. در زیر داستانی از کتاب دلشدگان، نوشته محمد لک علی آبادی پیرامون چگونگی ساخت حرم مطهر رضوی را از نظر می‌گذرانید.

ایشان در این کتاب آورده‌اند که، در مورد نقشه و ساخت حرم مطهر و ملکوتی امام علی بن موسی الرضا (ع) توسط شیخ بهایی (قدس سره) یکی از مسئولین آستان قدس رضوی تعریف می‌کرد: شیخ بهایی پس از طراحی حرم، در هنگام ساخت آن، خود بر کلیه امور نظارت داشته‌اند و تمام مراحل ساخت حرم نیز تحت نظارت و کنترل ایشان انجام می‌شده است. قبل از آن که ساخت حرم به اتمام برسد، برای جناب شیخ سفر مهمی پیش می‌آید.

شیخ سفارش‌های لازم را به معماران و مسئولان ساخت حرم کرده، بسیار سفارش می‌کنند که کار را متوقف نکنند و ساخت حرم را پیش برده به اتمام برسانند به جز سر در دروازه اصلی حرم (دروازه ورودی به حرم و ضریح مقدس، نه دروازه صحن) چرا که شیخ در نظر داشته روی آن کتیبه‌ای را که از اشعار خودش بوده نصب نماید. رسم است بر سر در اصلی یا دروازه ورودی به حرم ائمه اطهار (ع) و حتی امامزادگان مطهر، کتیبه‌ای نصب می‌شود و درشأن آن بزرگوار روایت، جمله یا شعری نوشته می‌شود. گاهی نیز روایت یا حدیثی از خود آن بزرگوار روی کتیبه نوشته می‌شود.

به هر حال، سفر شیخ به درازا می‌کشد و بیش از زمان پیش بینی شده در سفر می‌مانند، هنگامی که از سفر باز می‌گردد و جهت سرکشی کارهای ساخت و ساز به حرم مطهر می‌رسد، با تعجب بسیار می‌بیند که ساخت حرم به پایان رسیده، سر در اصلی تمام شده و مردم در حال رفت و آمد به حرم مقدس هستند.

شیخ با دیدن این صحنه، بسیار ناراحت می‌شود و به معماران اعتراض می‌کند: «چرا منتظر آمدن من نماندید؟ چرا صبر نکردید؟« مسئول ساخت عرض می‌کند: «ما می‌خواستیم صبر کنیم تا شما بیایید، اما تولیت حرم نزد ما آمدند و بسیار تأکید کردند که باید ساخت حرم هرچه سریع‌تر به پایان برسد.

هرچه به او گفتیم که باید شیخ بیاید و خود بر ساخت سر در دروازه نظارت مستقیم داشته باشد، قبول نکردند. وقتی زیاد اصرار کردیم، گفتند: کسی دستور اتمام کار را داده که از شیخ خیلی بالاتر و بزرگ‌تر است. ما باز هم اصرار کردیم و خواستیم صبر کرده، منتظر شما بمانیم. در این زمان تولیت حرم گفتند: خود آقا علی بن موسی الرضا (ع) دستور اتمام کار را داده‌اند.

شیخ بهایی (قدس سره) همراه مسئول ساخت پروژه و معماران نزد تولیت حرم می‌روند و از تولیت در این مورد توضیح می‌خواهند. تولیت حرم نقل می‌کند: چند شب پی در پی آقا امام رضا (ع) به خواب من آمده و فرمودند: «کتیبه شیخ بهایی، به در خانه ما زده نشود، خانه ما هیچ‌گاه به روی کسی بسته نمی‌شود و هر کس بخواد می‌تواند بیاید«.

شیخ با شنیدن این حرف، اشک از چشمانش جاری می‌شود و به سمت ضریح می‌رود و ذکر «یا ستار العیوب« بر لبانش جاری می‌شود. سپس در کنار ضریح آن قدر گریه می‌کند تا از هوش می‌رود، پس از به هوش آمدن خود چنین تعریف می‌کند: من می‌خواستم یکی از طلسم‌ها را به صورت کتیبه‌ای بر سر در ورودی حرم بزنم، با این اثر که افرادی که آمادگی لازم را ندارند نمی‌توانند وارد حرم مطهر و حریم مقدس حضرت علی بن موسی الرضا (ع) شوند، اما خود آقا نپذیرفتند و در خواب به تولیت آستان از این اقدام ابراز نارضایتی فرمودند.

آری در خانه این بزرگواران، نه تنها برای ما شیعیان که به روی همه، حتی غیر مسلمانان باز است و هر ساله شاهدیم که کرامات امام هشتم (ع) به غیر شیعیان و حتی غیر مسلمانان نیز شامل می‌شود و از این خوان گسترده کرم به همه خواهندگان و جویندگان می‌رسد.

منبع: افکار نیوز